

Тоя лукавъ Гржкъ вздумалъ да се сроди съ тој глупавъ царь, задано да можи да присъедини Бѫлгарскія Тѣрновски престолъ съ Цариградскія. За тај цѣль, той склонилъ Константина да се ужени за единъ неговъ племѧницѣ — дѣщеря на сестра му Евлогія, „Марія“, което и станжало. Но за да го склони под лесно, обѣщаъ му се да му даде като приданъ (зестра) градоветъ Ахіяло и Месемврія. Слѣдъ свадбата впрочемъ Михаилъ се отказалъ да си исплнї обѣщаніето; подъ предлогъ ушъ: „че вътіе градове живѣяли Гржци, и че тѣ не рачали да се подчинятъ подъ единъ Бѫлгарски царь. — Но за да го поуталожи, казалъ му че когато, и ако роди племѧницата му Марія едно момче, то той ще си исплни обѣщаніето, и ще даде казанинътѣ градове нему, като на синъ на гжркиня. — Случайно обаче Марія родила едно момче, и го крѣстили Михаилъ, съ прозванието „Багрянороднїй“, но — лукавия гржци царь Михаилъ VIII пакъ не си исплнилъ обѣщаніето. Най септи царь Константинъ въ 1277 год. падналъ отъ конь, и си счупилъ кракъ-ть; а отпослѣ въ едно сраженіе, го и убиватъ. — Царица Марія взела управлението на царството, заедно съ малолѣтнія си синъ Михаила. Лукавата гжркиня впрочемъ, но за несчастіе бѫлгарската царица Марія, всичко употреблявала за дано синъ ѹ Михаилъ да стани Бѫлгарски царь, за нейна злочестина обаче, тогава живѣялъ въ Македонія нѣкой си почти независимъ Деспотъ, родомъ Русинъ Святославъ. Той си намислилъ че като Деспотъ, нему принадлежи короната на Бѫлгарското царство, и почнжалъ и да изявява това си „право.“ Като узналъ това лукавата Царица Марія: пратилъ нарочно посланици при Святослава, за да му язвятъ съ клетва: „че тя го люби,“ и желае той да доде при нея въ Тѣрново за да се видятъ, и да си посприкажатъ. . . . Святославъ ако и да е билъ доволно старъ, но повѣрвалъ любовнитѣ заявленія на лукавата царица Марія. Той дошълъ тукъ въ Тѣрнозо, и царицата го прielж най блѣскаво въ царскія палатъ, и се рѣшилъ какъ, какъ да го махни отъ тоя, „суетенъ за него свѣтъ“. . . —